

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6	frt	—	kr.
Félévre	3	»	—	»
Negyedévre	1	»	50	»
Egy óra	—	»	50	»
Egyes szám ára	5	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Kőszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Kossuth-szobor Pécsett.

A folyó hó 16-án tartandó városi közgyűlés hazafias feladata lesz kezébe venni a Pécsett felállítandó Kossuth-szobor ügyét, mert városunk társadalmának minden rétegében meg van a lelkesült törekvés ennek létesítéséhez s ha a város törvényhatósága a szent ügyhöz méltó buzgalommal élére áll ezen társadalmi mozgalomnak, nem lehet kétségünk az iránt, hogy az ige rövid időn testté válik s a magyar nemzet megváltójának maradandó diszes emlékoszlopa fog városunk egyik közterén a szabadság, egyenlőség és testvériség oltára gyanánt emelkedni.

A városi törvényhatóság bizottságának nagy számú tagjai következő indítványt terjesztik ez ügyben a közgyűlés elé:

„Tekintetes közgyűlés! — Hazánk alkotmányának újjáalkotója, a polgári egyenlőség megteremtője, Kossuth Lajos nagy hazánkfia emlékére nemcsak a fővárosban emelendő diszes ércszobor költségeire indult meg páratlan bőkezűséggel az adakozás, hanem a fővárosi sajtó által is pártolt mozgalom támadt országsszerte, melynek célja Kossuth Lajosnak az ország jelentékeny vidéki városaiban is méltó emlékszóbrokat állítani.

Pécs szab. kir. városa, mint a Dunántul egyik leghatalmasabb góczpontja s a magyarságnak erős végvára, első sorban van hivatva arra, hogy falai közt emelkedjék diszes emlékszóbro Kossuth Lajosnak, kit városunk polgársága az alkotmány visszaállítása után minden más várost megelőzve országgyűlési képviselőjévé választott, kit pár év előtt egyhangú lelkesedéssel választottunk meg városunk diszpolgárává.

Minden további indokolást mellőzve indítványozzuk ennél fogva:

1) mondja ki a törvényhatósági közgyűlés, hogy Pécs szab. kir. városában Kossuth Lajos nagy hazánkfiának diszes emlékszóbro állíttassék;

2) szavazzon meg a város törvényhatósága részéről ezen szent célra egy megfelelő összeget a város pénztárából;

3) keresse meg a szomszédos Baranya-Tolna-és Somogyvármegyék törvényhatóságait, hogy a Pécsett emelendő Kossuth-szobor költségeihez hozzájárulni s ezenkívül területükön ugyannerre adományok gyűjtését elrendelni sziveskedjenek;

4) a szobor létesítésére szükséges teendőket ellátása végett küldjön ki egy szoborbizottságot oly felhatalmazással, hogy ez magát a szükséghez képest kiegészíthesse;

5) mondja ki határozatilag, hogy a város és vidékének társadalmát e cél elérése iránti tevékenységében hathatósan támogatni hazafias kötelességének ismeri.

Semmi kétség benne, hogy a közgyűlés ezen indítványt ugyanazon lélekemelő egyértelműséggel fogja határozattá emelni; mint a minőt a megrendítő gyászvir vétele után tartott értekezleten a végtisztesség tárgyában tett intézkedések körül tanusított. — Nemuljon el ez ügyben a kishitűség, mert ez városunkra becsületkérdés, melyet minél fényesebben megoldani mindnyájunk hazafias szent kötelessége. Egyesüljünk azért e magaslatos feladat teljesítésére párt- és rangkülönbség nélkül lelkesedéssel, buzgalommal és áldozatkészséggel; ne könyöradományokkal iparkodjunk lerázni magunkról a hazafiság és városunk jóhírneve által ránk rótt kötelességet, hanem hozzon kiki tehetségéhez mért valódi áldozatot; buzgólkodjunk tevékenyen barátaink s ismerőseink körében az ügy érdekében s lelkesedésünkkel ébresszük fel lelkesedését azon nagy vidéknek, mondhatnók országrésznek, melynek Pécs város képezi természetes központját s mely az érdekek ezerféle szálaival van városunkhoz fűzve.

Az egyesült erő csodákat művel s az immár hazánk szívében pihenő nagy hontalan emléke méltó arra, hogy érte a csodák kora ismétlődjék!

Megyei közgyűlés.

Pécs, ápril 9

Kardos Kálmán főispán 10 órakor megjelent a közgyűlési teremben, hol a bizottsági tagok már nagy számban voltak együtt. A közgyűlés megnyitása előtt Kossuth Lajosról emlékezett meg egy szépen kidolgozott, hazafias szellemtől duzzadó beszédben, melynek befejezése után megnyitotta a közgyűlést.

Jagics indítványára elhatározták, hogy a főispán beszédét a jegyzőkönyvben szóról-szóra fölveszik.

Simonfay indítványozza, mondja ki a közgyűlés, hogy a Kossuth Lajos elhunytja fölött érzett mély fájdalomnak kifejezést ad s elévülhetetlen érdemeit jegyzőkönyvileg megőrökíti s erről a gyászoló családot értesíteni fogja; az alispán azon tettét, hogy a megye közönsége nevében koszorut küldött Turinba tudomásul veszi; mondja ki továbbá, hogy Kossuthnak a fővárosban állítandó emlékszóbrára 1000 frtot, s a Pécsett felállítandó szóbrára szintén 1000 frtot megszavaz; a megye közgyűlési terme részére megfesteti Kossuth életnagyságu képét s e célra 3000 frtot szavaz meg; az intézkedések kerestülvitelére 3 tagu bizottságot küld ki; Budapest fő- és székvárosnak Kossuth holttestének hazahozataláért s annak eltemetéseért üdvözlő nyilatkozatot küld. A költségekre vonatkozólag az alispán fölhatalmazandó, hogy az általa meghatározandó alpból kiutalványozza és a kifizetés iránt intézkedjék. Szily alispán az indítványt elfogadandónak tartja, mert a megyének van pénze és alapja és a költségek semmiféle terheket nem fognak róni a közönségre. A három tagu bizottságba megválasztottak: Szily alispán, Simonfay és Stajevics. Az alispán terjedelmes évnegyedes jelentését Koszits Kamill I. aljegyző olvasta föl.

Jagics utalással az alispán három évi működésének egész sorozatára s az eredményekre, melyek az ő érdemei, indítványozza, hogy mondja ki Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága: hogy osztatlan elismerését fejezi ki Szily László alispán urnak eddigi buzgó hivatali tevékenysége felett, hogy azon reményben, miként a röpiratban foglalt, s személye ellen intézett támadások és gyanúsítások ellenében az illetékes sajtóbírótság előtt meg fogja majd szerezni az orvoslást, változatlan bizalommal tekint

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Mari.

— SCHÖNTHAN F.-től. —

— Egy felvonásos vigjáték levelekben. —

... Márczius 20.

Lakodalom-előestéje, lakodalom, nászut! Dresda, Bécs, Grác, Velence, Florenz, Róma, Nápoly, Capri! — Haza! — Ujra látni a szülőket és testvéreket, — bevonulás az én fiatalkori édes otthonomba! Nemde elragadó mindez? Mindezt s még sokkal többet élvezett a te Emmid, a nélkül, hogy reád, te édes, gondolt volna, — anélkül, hogy csak egyetlenegyszer irt volna neked. Ezen mézesheteket olyan gyermeki kapzsi örömmel töltöttem el s álmodtam át, a minővel a nevelő intézetben a tejfelkösögök és új regények tartalmát magamba kebeleztem, — a mi felett te bölcselkedő barátnóm, oly gyakran neveltél. S te oly elragadóan neveltél — s oly hamar megbocsátasz — nevsz és bocsáss meg ezuttal is — sohasem foglak annyira elhanyagolni.

Ah, édes Tónim, mily boldog vagyok! Ha is mernéd az én Ottómat! Emlékszel még reá, mily gyakran magunk elé rajzoltuk a mi jövőbeli férjünk alakját? No, és az én Ottóm egészen más, mint a minőnek az én jövőbelimet képzeltem, — egészen más — és mégis oly jó, oly kedves, oly csinos s én borzasztóan szerelmes vagyok az én drágámba. Különböznék, hogy ujra Németországban vagyunk; bevallom neked, hogy iszonyu féltékeny voltam a híres olasz szépségekre. Te tudod, hogy az én szépségemmel nem igen lehet dicsekedni, noha

Ottó nyakasan az ellenkezőt állítja, köztünk legyen mondva. — Ő imád engem s az én boldogságom oly teljes, oly nagy, mint az aggodalom, hogy azt elveszítem. Sohasem felejttem el, mily kimondhatatlanul szenvedtem C-ben. Ott volt egy fekete szemű francia nő, ki Ottómat annyira megbámulta, hogy bizonyosan kikapartam volna a szemeit, ha Ottó meg nem esküdött volna, hogy azt a szemtelen teremest csupnyának találja. Azután egyszerűen kinevettem. De azon félórában éreztem, hogy a féltékenység mily borzasztóan tud fájni. Szerencsére Ottó szerelme fölül bizonyos vagyok.

Biztosíts te is a te bocsánatod s változatlan barátságod fölül s egész boldoggá teszed a téged örökké szerető S. Emmidet, szül. Kühn.

P. S. Lakásom pompás, — legközelebb többet írok, — ma még látogatásokat kell tennem; — gondold csak, Olgát a nagyorru tanácsnok eljegyezte! Vajjon egyáltalán nem emlékszik már rá, hogy menyit nevetett és gunyolódott a komikusan mozgó orru együgyü ember felett! Ha Ottómnak olyan orra volna — nem is szeretek rá gondolni. Örökké a te Emmid.

Utóirat: Vis-a-vis-m, egy hadnagy, borzasztó komikus telehold ábrázattal, — tűzveres, szakáltalan, világos szöke hajjal. Midőn hazaérkezésünk után az első reggel az ablakot kinyitottam s őt velem szemben nyitott ablakánál állva s kék szeméit reám meresztve megláttam, csaknem a szemébe nevettem. Hogy nevetésemet elfojtsam, meghajoltam előtte. Még vörösebb lett s szintén meghajolt — féltetéssel ki az ablakon. — úgy nézett ki, mintha a telihold az égről le akarna esni. Szívüöl nevettem. Talán képzelődni fog egy kissé. Édes Istenem, egy oly férj mellett, mint Ottó, a többi teremtmény nagyon környös, Isten veled, te drága, legközelebb többet.

Április 2.

Édes Tónim!

Voltam az orvosbaiban, az utolsóban az idén. Egészen jól sikerült, — de én nem szeretem már a bálakat, — inkább Ottóval vagyok egyedül s nem is akarom, hogy mással táncoljon. Nem vagyok féltékeny, de ha látom, hogy mint repül fiatal leányokkal — ah, mily elragadóan tánczol, — ha látom, hogy cseveg velük s nevetgél, akkor a szívembe nyilalik. Előre örülök a tavasznak. Egy villát akarunk a város közelében venni vagy bérelni s az egész nyarat ott tölteni. Születésnapomra, — a jövő hónapban — Ottónak egy szép lovat kell nekem ajándékozni, — ismered mily szenvedélyes lovagló vagyok, — s aztán lovon bebarangoljuk az egész vidéket. Nemde gyönyölet lesz? Ottó lovon pompásan néz ki, — noha én még lovagolni nem látam, de már mint vőlegény elbeszélte nekem, hogy ezen költséges szenvedélyemmel járó gyönyörömet megosztja. Most néha egyedül vagyok. Ottónak bizonyos ügyeket kell elintézni s néha lehangolt, — de pompásan néz ki s farkas étvágygyal eszik, — ápropos evés, — a konyhába kell nézmem, az új szakácsnének különben azt gondolja, hogy semmit sem értek a főzéshez. Öllelek angyalom. Emmid.

P. S. Köszönet kedves leveledért s jó szivedért. Kedves mamádat sokszor csókolom. Epen most merül fel a hadnagy-telihold a függöny-felhők közül s kék szeméinek szelid sugarait ablakom felé sugározza. Valóban úgy néz ki, mintha őt butasága éjjel nem hagyná aludni.

Április 7.

Kedves Tóni!

A legnagyobb sietségben! Képzeld a szerencsétlenségem! — Ma délelőtt hazajön szegény Ottóm, — a fájdalomtól alig tud beszélni, — egy lépcsőn lezuhant, — a keze megbicsaklott, — arnika-boro-

további alispáni működése elé. Ez indítvány elfogadott.

Sey Lajos főjegyző nyugdíja 1332 forintban állapított meg.

Margitai indítványára a nyugalomba vonult főjegyzőnek jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavaztak hivatalában kifejtett érdemeiért.

A választások. A kandidáló bizottságba a főispán kinevezte Jagics, Szily P. és Nádossy Kalmánt; a megye részéről beválasztottak: Simonfay, Ország és Hinka.

Nagy és érdekes vita fejlődött ki Jagics indítványánál, mely szerint a tárgysorozat 4. és 5. pontjai alatti választások a legközelebbi közgyűlésre halasztassanak. Szieberth Nándor elleni ez indítványt, mert így az állások sohasem lesznek betöltve, a mi pedig a közigazgatás rendes menete érdekében nem kívánatos. Simonfay csupán azon feltétel alatt fogadja el a mai választást, hogy ebből jövőre precedens ne alkottassék.

— „Választunk!“ — hangzott erre mindenfelől.

Szily alispán kijelenti, hogy e hó 4-ike óta a főjegyző tényleg nyugdíjaztatott, tehát állása üresedésben van s nemsokára hosszabb időt kénytelen a megye területén kívül tölteni s helyettese csak a főjegyző lehet, ez az indok vezette a választás kitűzésénél.

— „Választunk!“ — kiabáltak ismét mindenfelől.

A főispán fölhevítte azokat, a kik Jagics indítványát pártolják, emeljék föl a kezeiket. A nagy többség leeresztett kézzel maradt.

Ezután egyhangulag megválasztották Koszits Kamilt főjegyzőnek, Stenge Ferenczet első aljegyzőnek, Szinkovics Károlyt második aljegyzőnek, Lechner Viktort árvaszéki aljegyzőnek, s Jilly Viktort harmad aljegyzőnek.

Az árvaszéki ülnöki állásra Máté Ödön és Németh Béla jelöltettek. 20 bizottsági tag a szavazás megejtését kérte, a mi el is rendeltetett. Az eredmény következő lett: Beadott 112 szavazat; ebből kapott Máté 98-at, Németh pedig 14-et.

A választások megtörténté után a megválasztott tisztviselők letették a hivatalos esküt.

Koszits Kamil meleg szavakkal, köszönte meg megválasztását. Igéri, hogy a beléje helyezett bizalomnak megfelelően főkötelességének fogja ismerni.

A központi választmányba beválasztott Stenge Ferencz; az állandó-, jegyzői nyugdíjválasztmányba s jegyzői szigorlat-vizsgáló bizottságba Koszits Kamil választott meg.

Nagy vita támadt a Kapeller Margit elvesztett örökségi részének megtérítése ügyében. Jagits feyelmi eljárás indítványoz a tisztí ügyész és a számvétség ellen. Simonfay, Szily Tamás és Szivér István hozzászólása után a közgyűlés az állandó választmány véleményét fogadta el. A maissi és baksai körjegyző-választás ellen beadott föllebbezéseket elutasították.

gatást rakok rá és sirok egész nap. — Talán holnap jobban lesz. — falura akartunk utazni. — az egész ruhámat először akartam felvenni, mely oly elragadóan sikerült, — s most ez a csapás! Ó, néha az élet vigasztalhatatlanul szomorú! Örökké a tied a te szerencsétlen Emmid.

Április 9.

Drága barátnóm!

Egy szegény boldogtalan asszony, egy megtört számandó teremtmény írja neked ezen levelet. Mindenkiel szemben hallgatnom kell, — hadd öntsem ki hát fájdalmamat te előtted! Szánakozzál rajtam, sajnálj legalább te, mert rajtam többé segíteni úgy sem lehet. Hagyj egy szót a legkedvesebb elmondanom: férjem rejteget valamit előttem! Előttem, Emmije előtt, kinek hűséget esküdött — óh, a könnyek el-mossák az írást! Elbeszéllek neked mindent. Tizen-négy nap óta mindennap nyolcz óraker reggel távozik férjem hazulról — üzleti ügyekben, amint mondja, — ami nekem mindig gyanus volt, — mert minő üzleti ügyei lehetnek neki reggel 8 óraker és rendszeren (!) mindennap? Tizenegy óraker mindig fáradtan és lehangolva jó haza, bezárkózik szobájába, s szakadatlanul fel s alá járkal. Ejjel néha fájdalmasan felkiált s ha fölkiáltom s szeliden kérdem, hogy szenved-e, kitérő feleletet ad. Tegnapelőtt aztán feldagadt kézzel jött haza — a daganat csakhamar elmult — de úgy tetszett, hogy a lábán is megsérült, mert sántított s fájdalmat szenvedett, melyet — a mint észrevettem — rejtegetni akart előttem. Azt mesélte, hogy B. tanácsostól jöve a lépcsőn megcsuszott s lezuhant; a zuhanásnál az órájának is ki kellett esni, mert a fedele egészen be volt horpadva — s mint tegnap észrevettük, a medaillon az én miniatúr arcképpemmel hiányzott róla, melyet eljegyzésünk alkalmával ajándékoztam neki. Ezen felfedezésnél nagyon zavart lett, megnyugtanni akart, ne epezzem magam, a medaillonnak meg kell s meg fog kerülni, — mindjárt elmegy B.-hez s keresni fogja. A halál volt a szivemben s jó kedvet tettem. Nyugalmat szinletem s kértem, hogy a

A tárgysorozat többi pontját csekély érdeklődés mellett darálták le. S így lett vége a közgyűlésnek háromnegyed 1-kor.

Ezredéves kiállítás.

Az ezredéves kiállítás bizottsága a következő közleményt küldte be a „Pécsi Figyelő“-nek:

Az 1896-iki ezredéves kiállítás szervezési előmunkálatait lényegükben befejezték és most már a tulajdonképeni kiállítási munkák időszaka kezdődik. Az országos bizottság és a csoportbizottságok megállapították a kiállítás mindegyik osztályának programját és kereteit; — sok merész újító eszmét fogadtak el, nagyratörő célokat tűztek ki. A kiállítás ügyeit intéző kormányférfiak nem riadtak vissza semmi költségtől, hogy úgy az egész kiállítási terület, mint az egyes kiállítási épületek méltó színhelyei legyenek az országos évezredes versenynek, a megvalósítandó nagy eszméknek. A tavaszi idő beálltával száz meg száz munkáskéz jön mozgásba, hogy a városligetet átalakítsák az ezredéves kiállítás színhelyévé, a hoi azután föl lehet építeni a csarnokokat, a melyek a nemzeti munka remekeit befogadják majd. Végül a kiállítási igazgatóság szétküldte már a bejelentési iver tizezreit és minden városban, minden megyében működnek már a közegek, a kik az egyes kiállítóknak megadják a szükséges utbaigazításokat. Most a nemzet munkásain a sor, hogy a kijelölt, kitűzött kereteket betöltsék tehetségük és szorgalmuk eredményeivel, hogy bejelentsék az ész és a kar remekeit, melyek bemutatásával tanusítani fogják, hogy ezer év multával a műveltség milyen magas fokára emelkedett a nemzet, az östermelés, az ipar, a kulturális haladás minő alkotásai és viszonyai biztosítják a magyar államnak a második évezredet. A legutóbbi hetek eseményei elterelik az ország figyelmét az 1896-iki ezredéves kiállítástól. De ez az idő nem veszett kárba. A nemzeti lelkesedés hatalmas megnyilvánulása fölkelte az egész művelt világ érdeklődését és a nemzet minden fia most még inkább meg fogja ragadni az alkalmat, mely 1896-ban kínálkozni fog arra, hogy a világgal megismertessük a most megnyilatkozott erkölcsi erőnek szellemi és anyagi hatalmi eszközeit is. Az időpont most a legkedvezőbb. Most mikor az egész magyar nemzet annyira egynek érezte magát, most gondoljon mind-egyikünk arra, hogy a millenium ünnepén mivel fog a maga részéről hozzájárulni ahhoz, miszerint a nemzeti próbatétel a nagyszabású kerethez, a kitűzött célhoz, az évezredenkint csak egyszer ismétlődő alkalomhoz méltó legyen. És már most szükséges, hogy mindegyik kiállító jelentkezzék; mert így egyrészt a kiállítóknak kellő idejük marad, hogy a kerületi bizottságoktól utbaigazítást kérjenek és a bejelentett tárgyak kivételére megfelelő gondot fordítsanak, másrészt pedig a rendezéssel megbízott közegek gondoskodhatnak arról, hogy az idejekorán bejelentett ki-

állítás tárgyak kellőleg érvényesüljenek és a nemzeti munka millió és millió remeke harmonikusan rendezett, minden részletében gondosan egybeillesztett egészet képezzen. Itt ott rebesgetnek kőszahireket a kiállítás előadásáról. A leghatározottabban állítjuk, hogy ezeknek a mende mondáknak semmi alapjuk sincs. Kiállítás-technikai szempontból semmi ok sincs az előadásra, mert az egyes egyedül csak a kiadások növelését eredményezné. Egyesek bizonyos nagyszabású közmunkák befejeztétől akarnák függővé tenni a kiállítás megtartásának idejét. De ez képtelen kívánság; mert a hatalmasan haladó Magyarországnak most már mindig fognak nagy közmunkák folyni; de a magyar állam megalkotásának ezredik évfordulója úgy a mint a köztudalom azt megállapította: olyan mozzanat, a melyhez képest még a legnagyobb szabású közmunka is elenyészik. Tehát itt az ideje, hogy a nemzeti munka összes képviselői az alkalmat, a hol a hazafias felbuzdulást évezredre szóló alkotásban megtestesíthetik, siessenek megragadni és az 1896-iki milleniumi kiállításon bemutatandó remekeiket, az illetékes közegeknél bejelenteni tovább ne késsenek.

Hirek.

— (Gyászistentiszelet Kossuthért.)

A helybeli ágost. ev. hitfelekezet templomában vasárnap d. e. 10 óraker rőtta le a közönség kegyellete adóját Kossuth Lajos nagy hazánkfia emléke iránt. A templomot a felekezeti különbség nélkül egybesereglett előkelő közönség minden zugában megtöltötte. A gyászünnepély a pécsi dalárda által előadott himnussal vette kezdetét, mely után Jesko Lajos ág. ev. lelkész mondott emelkedett szellemű imát. A dalárda által elzengett zoltár bevégeztével Jesko lelkész lépett a szószékre s az igazi hazafiság meglehetően áthatott, művészi szerkesztetű emlékszedéssel ragadta el a gyászoló közönséget. Nemzetünk nagy halottja volt apostola az igének, mely testté vált a nemzet újjászületésében; ez az ige a szabadság volt. Az újszülött nemzet az armány és árulás elleni küzdelemben vette fel a vérkeresztet, melyben ismét a nagy nemzeti apostol lángelke és elragadó ékesszólása teremtett oly honvédelmet, melyet csak két nagyhatalom egyesült seregei voltak képesek leigázni. Következett ezután a nemzetre a Golgotha gyászos korszaka, midőn vértanuit még megsíratni sem volt szabad. Ekkor kelt ultra dicső prófétánk s hirdette két világrészben a magyar szabadság és jogos önvédelem evangéliumát. Felkelte hazánk iránt a művelt nemzetek rokonszenvét s a működése által ébrentartott nemzeti közszelem visszaszerelte a hazának az elkobzott alkotmányt. Bekövetkezett végre a megdicsőülés, midőn lángelke elhagyta porhüvelyét, koporsója diadalmenetben hódította meg nemzetét s a hon szentelt földjében pihenő hamvai legdrágább ereklyéjévé lettek gyászoló népének. A nagyhatású beszéd elhangzása után a dalárda által énekelt „Szózat“ zárta be a lélekemelő ünnepélyt.

B.-hez való menetelt holnapra halassza, — engedett s én időt nyertem, hogy magam tudakozódjam B.-nél. Tóni, képzeled, borzasztó hallani: Ottó négy hét óta nem is volt a tanácsnok házában, tehát tegnap sem, — hazudott, megcsalt.

Haza szaladok, férjemet lázban találok, a fájdalmak a daganattól erősbödtek, az orvos itt van, hideg borogatást rendel és nyugalmat. Visszafojtom könyeimet, hideg borogatást teszek reá s ágya mellett maradok, mig elalszik. Azután az íróasztalhoz ülök, hogy neked ezen fájdalom és keserőséggel telt pár sort megírjam. Ah, nem tudom neked elmondani, mennyire aggódom. Oly boldog voltam! És most? . . . Minden elveszett! . . .

A hadnagy szemben mint rendszeren ablakanál áll s reám néz. Szemrehányást teszek magamnak, hogy kigúnyoltam és kinevettem; talán ezen semmitmondó telhold arc alatt egy hű szív rejtőzik; ő biztosan nem veszte volna el a medaillont, — mint ez, — ez az ember, kit annyira szerettem, s kinek nevét nem akarom többé ajkaimra venni. Nem bírom tovább, szemeim égnek a könyektől, — aludni megyek, — a telihold oly hűen s résztvevőleg néz át, mintha tudná, hogy mily kétségbeesett s nyomorult a te szerencsétlen Emmid.

Ápril 10

Tóni!

Csak néhány röpke szót. Anyámhoz megyek. Mindennek vége, — örökre — szörnyű, én nyomorultul meg vagyok csálva. Ma reggel egy névjegyvet találtam, melyet egy bizonyos Salamon hozott férjemnek. Olvasom: „Miért nem jön többé? Mari annyira megbusította? Igéri, hogy ezután szófogadó lesz s nem teszi azt többé. Nem kell mindjárt elidegenedni!“ — Eleget tudtam, kalapot s köpenyt vettem s mamához utaztam. Meg akart nyugtatni, kért, hogy egyelőre halgassak s megígérte, hogy asztal után maga jó a hűtelent védelmébe venni. Visszaütaztam, magam akarom Ottóval beszélni, — a cseléd mondja, hogy Salamon van nála, az ajtóhoz csuszom s a következő beszédet hallom: Az idegen: Na, hallja, ön Marival szemben

igazságtalan, már annyira önhöz szokott“ — Ottó „Ki nem állhatom. — ő az oka, hogy a medaillon: elvesztettem, melyet feleségem ajándékozott nekem, — s még se mondhatom meg neki. — Ön tudja Salamon, milyenek az asszonyok!“ Az idegen: Természetesen, szeszélyesek és makacsok. Épen olyan a Mari is, de különben egy áldott teremtmény, — pompás alak, — egészséges, — hibánélküli!“ — Gondolhatod, hogy többet nem akartam hallani — ez a hihetetlen durvaság — egy embertől, kit én gyöngédérműnek hittem — elég, szó se több a nyomorultól . . .

Szobámba sietek — összecsomagoltatom ruháimat s holmimat — megírom ezen sorokat hozzád, utazom mamához! Önnét újra ir a te szerencsétlen Emmid.

P. S. A hadnagy egy nagy kendőt tart arca előtt, — azt hiszem, hogy a jó ember boldogságomat óhajtja s résztvből sir; — vannak még nemes szívek, ha telholdarczuk van is. Ő még végre is az egyedüli. — —

(KÉT ÓRÁVAL KÉSŐBB.)

Sürgöny.

Imádoztam: örvendj velem! Minden megmagyarázva! Mari egy ló! Ottó egy angyal. Én egy liba. Holnap levél. Táviratilag üléls Emmid.

Levelezőlap.

Szeretett, drága, édes Tóni! Boldog vagyok! Csak néhány szót: Ottó tizennégy nap óta oktatást vett a lovaglásból — mint vőlegény, nem akarta nekem, a szenvedélyes lovaglónak bevallani, hogy sohasem ült lovon. Ezért voltak a reggeli kimenetelek. Mari ledobta, azért a dagadt kéz. A medaillon a lovardában megkerült. Ottó Marit nekem ajándékozta, — pompás sárga lovacska. Igérem — egyelőre, — hogy sohasem leszek féltékeny. Ezerszer csókol a te véghetetlenül boldog Emmid.

A telhold megdagadt — azért a nagy kendő — még ostobábban néz ki, mint ezelőtt. A szemek közé nevettem. Örökké tied.

Fordította: E L E M É R

— **(A vidék gyásza.)** Kis-Tótfalun is gyászisteni tiszteletet tartottak Kossuth Lajosért, a temetés napján. Egész nap zugtak a harangok; a templomban Máté Balázs ev. ref. lelkész a nagyszámú közönségnek meghatározó alkalmi beszédet tartott Kossuth érdemeiről. A fiatalság pedig a tanító vezetése alatt gyász dalokat énekelt. — Szt. Lőrinczen f. hó 5-ikén volt Kossuth istentisztelet, melyen Grossmann S. L. kerületi rabbi igen szép beszédet mondott. A garéi kicsiny, de lelkes reform. gyülekezet is mély gyászszal ünnepelte Kossuth halálát. A temetés napján Kis Lajos ref. lelkész hazafias imát és gyászbeszédet tartott, melyet a közönség nagy megilletődéssel hallgatott. A viszlói reform. templomban vasárnap tartották meg Kossuthért a gyászistentiszteletet, melyre az egyházi és polgári hatósággal élén vonult fel a nagy közönség, Ambrus József lelkész hazafias beszédet mondott a közönség gyászadalokat énekelt. — Siklóson az ev. ref. templomban impozáns gyászistentisztelet volt. A beszédet Zeke Lajos lelkész mondotta kitűnő szónoki előadással. Ezután a polgári dalárda énekelt. Az izr. templomban is volt istentisztelet, melyen Roth Áron siklósi rabbi mondott beszédet.

— **(Kossuth Lajos sirja.)** A Kossuth-család sírját a kerepesi-uti temetőben folytonosan nagyszámú résztvevő közönség látogatja. Fővárosiak és vidékiek tömegesen keresik föl a legnagyobb magyar nyughelyét. A sirra a magyar hölgyek, a kik elhatározták, hogy felváltva minden nap friss virággal díszítik fel a sirt, már letették a nyolczadik élő virágkoszorút. A koszorukon nincs sem szalag, sem felírás. A sir körül éjjel-nappal külön ör áll. A sirt rövid idő múlva díszes vasrácsal kerítik körül. A fővárosi mérnöki hivatal már el is készítette a tervet. E szerint a vasrácsnak félkör alakú kidudorodásai lesznek s négy sarkára négy kandelaber jön. Magasága egy méter lesz. Ezenfelül mauthauzeni gránitkő talapatot készítenek a kriptához. A vasrács készítéséhez a napokban hozzáfognak. Ki fogják dolgozni nemsokára a Kossuth-mauzóleum tervét is. A mauzóleumot a temetőnek azon részén tervezik, a hol a mostani ideiglenes sírhely van. A terv az, hogy egy arkádszerű épületet emelnek, melyvel kapcsolatba hozzák ott nyugvó jeleink síremlékeit. Az egész épületrésztől fejlődnek aztán a magyar pantheon.

— **(Missió a belvárosi templomban.)** Magenheim József belv. plébános által a böjt folyamára tervezett népmissió folyó hó 7-ikén este 6 órakor vette kezdetét. Miután páter Flodung és Midlinszky Jézus-társasági atyákat a plébános híveinek bemutatta, páter Flodung lépett a szószékre és ismertette a missió célját, hangsúlyozván, hogy nem a felekezetek közti békét zavarni, hanem békét hirdetni jött. Hétfőn a reggel 8 órai mise után páter Midlinszky beszélt az ember rendeltetéséről. Tíz napon át naponként reggel 8-kor mise, utána szent beszéd és este 6-kor szent beszéd tartatik, melyet áldás követ.

— **(Honvédek esküje.)** A honvéd újonczok és póttartalékosokat vasárnap d. e. 8 órakor a budai külvárosi gyakorlóterületen eskettették.

— **(Az új kanonok installációja)** f. hó 17-én d. e. lesz a székesegyházban, mely alkalommal a szokásos beszédek Troll, Zsinkó és Dobszay kanonokok fogják mondani.

— **(Kitüntetett körjegyző.)** Olszky Gábor szalántai körjegyzőt az adó beszedés és behajtás körül az 1893. évben tanúsított sikeres közreműködéséért a m. kir. pénzügyminiszter 20 frt pénzzal jutalommal tüntette ki.

— **(A baranyavári járás újonczállítása.)** A baranyavári járásban f. hó 6-ikán végződött az újonczállitás. Főhivatott 741 hadköteles, besoroztatott 136, a póttartalékba osztatott 38, alkalmatlanok találtatott 538.

— **(Hamis tíz forintosok Szalántán.)** Nemcsak Pécsnek, hanem a vidéknek is kijut már a hamis tízesekből. Ugyanis pénteken ifj. Szomdác Markó a szalántai körjegyzőnél fizetést teljesített s az átadott pénz nemek közt egy, — 1613 sorozat és 062282 számmal ellátott — hamis tíz forintos találtak, a mi a községi bírónak adatott át megőrzés végett. Ujabban még négyet találtak Szalántán. Ez ügyből kifolyólag a körjegyző szigorú felhívást intézett községi bíróihoz a hamis tízforintosok fedezésére és elkobására céljából. Mint értesülünk, a vidéki vásárokon igen sok hamis egy és tízforintos hoznak forgalomba.

— **(Öngyilkos fiu.)** Bencze Kálmán 15 éves napzámos fiu pénteken a Girk-féle épületnél dolgozott a kőművesekkel s délután 1 órakor eltűnt. Mint kiderült a Girk-féle udvar hátsó részén levő szénatartóban egy lécz darabra felakasztotta magát. Ott találták meg tegnap reggel a szénát hozó puszta emberek. Tettének oka ismeretlen.

— **(A pécsi izr. tisztviselők tréfás estélye.)** A Kossuth-gyász miatt elhalasztott estélyt szombaton tartották meg a „Hattyu“ nagyszínházban nagyszámú distingválta, közönség jelenlétében. A műsor ugyan jól volt összeállítva, s a szereplők a diettantismus nivóján jóval felülemelkedtek játék dol-

gában, ám a sablontól menekülni nem tudtak. Valami ingerlő ujság, vagy eredeti kópéság mely pointje lenne az estélyeknek, — nem volt, s mi is sablonszerűségbe esnénk, ha az egyes szájakat külön bonczkés alá vennők. Általán a közönség jól mulatott az egyes számok előadásán, s mi az egész műsorból szerintünk legjobban sikerült, az a kézzel-lábbal való hegedű és zongora hangverseny (Goldstein), azért a nevető ajkak tulajdonosainak ítéletét is acceptáljuk, mely a „Non plus ultrát“ tartotta igen elfogadhatónak. Jó volt a Box és Cox bohóskodása is, ugy a couplék előadása Spitzer urtól, Kuriosumkép megemlítjük, hogy a műsor két száma „A három ikertestvér“ és a couplék közül a „Tajetek“ német volt. Hogy miért, ez a rendezőség dolga. Az előadást táncz követte a Jónás Jancsi muzsikájára.

— **(Véres verekedés.)** A magyaregregyi korezmában Deák János, Vokó József, Kovács István és Fóris László magyaregregyi lakosok f. hó 4-én boroztak. Mikor aztán a kellő mennyiséget bevették, szokás szerint veszekedni kezdtek. A veszekedés verekedéssé fajult. Előrántották késeiket s egymásra rohantak. A korezma belseje néhány perczig iszonyu képet mutatott. Villógtak a kések s durva káromkodások hallatszottak. Fóris László, Vokó József és Kovács István súlyos sebektől vérreze maradtak a tett kelyén.

— **(A mai premier.)** Szinkörűben ma este a „Boszorkányvár“ 5 felv. operettet adják először. Zenéjét Millöcker Károly írta. A népszínházban nagy tetszés mellett adják folyton. Kallai Lujza, Kassai, Juhász Ilka, Kézdi Juliska, Fodor Ilona, Dezséri, Follinusz, Sz. Nagy Imre, Bodroginé játsszák a tényező szerepeket.

— **(Hamis százások.)** Siklós környékén az utóbbi időben feltűnően sok hamis százás volt forgalomban. Most végre sikerült a siklósi esendőségnek nyomára jönni a hamis bankok terjesztőinek. Négy baranyamegyei gazda ez: Göllöncser testvérek Nagy-Harsányból, Simon Pál és Dézsi József Nagy-Tótfaluról. Mind a négyenl bebizonyult, hogy jó ötvenéért egy-egy hamis százast ajánlottak föl. A hamisítványok igen ügyes utáztatok s csak arról ismerhetni reájuk, mert a papiranyaguk valamivel durvább.

— **(A dunántúli fürdő és nyaraló helyek összeírása.)** A D. K. E. a dunántúli fürdő és nyaraló helyek felvirágoztatása érdekében a múlt évben nagy sikerű agitációt indított. Egy füzetben „Fürdő és nyaraló helyek a Dunántúlon“ címen leírta a Dunántulnak nyaralásra és fürdőzésre alkalmas szép vidékeit és közölte a kiadó nyári lakások jegyzékét. E füzetet azután tizezer példányban ingyen osztotta szét. Ennek következtében már a múlt évben rendkívül felszaporodott a Dunántul nyaraló családok száma, a miből különösen a filloxera sújtotta vidékek lakossága igen sok hasznot húzott. A derék egylet a Balatoni kulturegylettel karöltve ez évben is folytatja az akciót, s a füzet még e hó folyamán meg fog jelenni Porzsolt Kálmán, a D. K. E. titkára és Sziklay János dr. a B. K. E. titkára szerkesztésében, kik a szerkesztést díjtalanul vállalták magukra. A két egylet a hírlapok útján hívja fel a dunántúli fürdők és nyaralók tulajdonosait, hogy saját érdekükben, valamint a két egylet minden barátját, hogy közérdekből szíveskedjenek közölni a nyaraló helyek leírását. A bejelentések április hó 15-ig a D. K. E. irodájába (Budapest, József körút 5. sz.) küldendők. Minden bejelentést díjtalanul közöl az egylet, csupán a nagyobb fürdő vállalatok kérettek, hogy a füzet terjesztéséhez anyagi segélyvel is hozzájáruljanak, a kereskedő világ pedig hirdetések feladására kéretik fel.

Művészet, irodalom.

A megnyitó előadás. (bd.) A pakkok nem érkeztek meg a kellő időre, így tehát a megnyitó előadást szombat helyett vasárnap tartotta meg Somogyi Károly színtársulata. Színe került a „Vörösapka“ című 3 felvonásos népszínmű Vidor Páltól. Az előadás, mely különben a szép számú közönségnek nagyon tetszett, a Somogyi igazgatása alatt már megszokott előadások közé tartozott. A darabban föllépett új tagokról általában dicsérrel emlékezhetünk meg, bár egy föllépésből lehetetlen végleges bírálatot mondani, különösen mikor maga a darab sem nyújt alkalmat a különböző tehetségek érvényesülésére. Kézdi Juliska, az új csinos alakú népszínmű énekesnő, kedvező fogadtatásra talált. Nem nagy terjedelmű hangja rokonszenves s tisztán énekel; a játék kifejező s előnyűl szolgál, hogy közvetlenségre törekszik. A kis Juczikát sok kedvességgel játszta. Több ízben megtapsolták. Méltó partnerre talált Kassai, (Szél Matyi) kinek baritonja szintén rokonszenves, bár nem nagy. Játék dolgában azonban ugy látszik, hajlik a túlélnétség felé, a minek megvan ugyan a maga jogosultsága, de csak bizonyos körülmények közt. A közönség igen jól fogadta, mert több ízben adott alkalmat hangos derűtségre s jól énekelt. Szakács A. (János) értelmes, rutinizott színésznek bizonyult. S bár e lélektanilag nagyon hézagos szerep

ben nem produkálhatott valami nagyon sokat, mégis meglátszott, hogy tehetséges színész, a kitől sok szépéte láthatunk. Szilágyi Berta (Teréz) a régi maradt. Erzéssel játszta a bűnét eltitkolt asszonyt. Pompás pár volt Dezséri (Ambrus) és Bodroginé. (Örzse) Már belépéseiket is zajosan megtapsolták. Balla a Fésűs káplár szerepéből jó alakot igyekezett csinálni. Vég István az egyházi kis szerepében jeleskedett. Polgár Sándor a csizmadiat kaczagatón játsza. Bognár és P. Kovács Mariska hozzájárultak a sikerhez ügyes előadásukkal. A rendezés gondos volt.

Az Athenaeum Képes Irodalom története-ből (szerk. Beöthy Zsolt) megjelent a 18 ik füzet, az előbbiekhöz hasonló gazdag tartalommal és kiállítással. Kiemeljük mindenekelőtt a nagyszámú színes műmellékletet: Kinizsiné Magyar Benigna imádásos könyvének, az u. n. Festetich kódexnek, 2 ik, kezdő-lapjáról vett gyönyörű facsimilét, melynek kezdőbetűjében a kisdéd Jézust tartó szüzanya, a lap alján a tulajdonosnak angyalok által tartott czimerképe látható élénk színezésben. A szöveghez a fedőlap nyújt magyarázatot. — A füzet tartalmilag is nagyon érdekes. A szövegben ismét sok irodalmi vonatkozású illusztráció van: Bessenyi síremléke, Orczy, Péczeli, Baróti Szabó, Rájnis, Virág, Dugonics arcképei, Teleki, Ányos, Péczeli, Baróti, Rájnis aláírásai, Virágnak budai lakóháza s egy költeménye kézirati hasonmásban, Dugonics Etelkájának czimképe stb. A hézagpótló vállalat füzetenkint jelenik meg s 40 krért minden könyvkereskedésben kapható.

Közgazdaság.

Drága szőlővesszők. A „Zalai Közlönyben“ olvassuk, hogy Meisels Lajos gyógyszerész Biáról (Pestmegye) eladó Solonis szőlővesszőket hirdet és pedig a sima vesszők ezerjét 25 frt, a gyökereket pedig 50 forintjával. Annyi bizonyos, hogy a Vitis solonis amerikai szőlőfaj a meszes talajt legjobban eltéri s így alanyul nálunk is igen ajálható, — hanem aztán az is igaz, hogy a gyógyszerész ur a vesszők árát nagyon is patikai tarifa szerint taksálja s így alig merjük hinni, hogy portékájának ily árban vevője akadjon.

Törvénykezés.

A Feiler-Hamedli-ügy az esküdtzék előtt. Szombaton délelőtt volt a tárgyalás a Feiler-Hamedli-féle ismert ügyben, a pécsi kir. törvényszék, mint sajtóbírósg előtt Sável Kálmán Curiai bíró, törvényszéki elnök elnöklete alatt. Szavazó bírák voltak Czigliányi Béla és Angyal Pál. Az esküdtzék, miután panaszos és panaszolt visszavetési jogait kimerítették, a következőleg alakult meg: Rausch József, Lenkei Lajos, Kengyel Mór, Szeifricz Antal, Krausze Ignác, Lechner Antal, Vaszary Gyula, Dobszay Antal, Aidinger János, Kindl József, Nick Alajos dr., Szieberth Nándor. Póttagokul az esküdték megválasztották Bolgár Kálmánt és Jánosházi Zsigmondot.

Az esküdtzék meghiteltetése után elnök megnyitotta a tárgyalást s röviden ismertette az ügyet. Feiler Mihály lapszerkesztő ugyanis Hamedli Gyula fenyképész ellen sajtó útján elkövetett rágalmazás és becsületsértés miatt 1893. december 6-án keresetet adott be a sajtóbírósgához s a tárgyalás f. hó 7-ére tűzetett ki.

Hamedli Gyula az általános kérdésekre előadta, hogy aradi születésű, 32 éves, nőtelen, fényképész, irni, olvasni tud.

A vádlevelet Berzsenyi dr. jegyző olvasta föl. A Pécsi Napló m. é. nov. 30-iki 278. számában egy közlemény jelent meg, melynek inkriminált része a következő: „Ez az ügy Feiler Mihály ur részéről be nem fejezhető. Ha ez ügyet el nem intézi, ugy a társadalomnak csak megvetését vonhatja maga után.“

Elnök konstataulta, hogy a keresetben rágalmazás és becsületsértésről van szó, a vádlevélben pedig csupán becsületsértésről.

Ezután Ehrenletzberger jegyző felolvasta a kérdéses nyilatkozatot egész terjedelmében.

Hamedli az elnök kérdésére, vajon elvállalja-e a felelősséget a közleményért, kijelentette, hogy azon részekért, melyek idéző jel alatt vannak átvéve, nem vállal felelősséget, a többiért azonban a törvényszéki felelősséget elvállalja.

Flóris Endre dr. Hamedli képviselője, kéri az összegyűjtött összes nyilatkozatok felolvasását, hogy az esküdtzék teljes képet alkothasson magának az egész ügyről.

Egry Dezső dr. Feiler képviselője, a felolvasás mellőzését kérte, miután az inkriminált közleményben minden beffoglaltatik, a mi az ügyre tartozik.

A sajtóbírósg rövid tanácskozás után a nyilatkozatok felolvasását mellőztetni rendelte.

Az elnök kérdésére, mi indította arra, hogy a cikket megírja, Hamedli azt válaszolta, hogy őt Feiler támadása az összes kiadók ellen, fölháborította,

s mivel Feiler mindenkit fölhívott ítélkezésre ez ügyben, ő tehát élt e fölhívás adta szabadsággal. De nem akarta Feilert megtámadni becsületében.

Nick dr. esküdt: Fízett ön e cikkért?

Hamedli: 12 forintot.

A bizonyítási eljárás befejezése után Egr y Dezső dr. adta elő a vádindítványt, mely ugy forma mint tartalom tekintetében magas nívón állott s általános tetszésben részesült a nagyszámu közönség előtt. Beszéde elején kifejti, hogy vádlottnak semmi joga sem volt ahhoz, miszerint a Feiler-Engel-féle affairbe beleavatkozzék és panaszost az inkriminált meggyalázó kifejezéssel illette. Panaszos a vádlott részéről egy olyan morális ütésnek nyomait kénytelen elviselni, a melyre vádlottnak alkalmat nem nyújtott soha. Nem tudja megfejtteni, honnan vett Hamedli bátorságot ügyfelét megtámadni. Az ügy, mihez vádlott hozzászólt, Feiler és Engel privat ügye volt, ez az ő érdekeit, vagy személyét nem érintette, ennél fogva valóságos rejtély előtte, hogy vádlott becsmerlő nyilatkozatával mit akart elérni.

Áttért ezután szónok a magyar sajtó hivatására, melynek, szerinte, nagyobb és komolyabb hivatása van, mint bármely európai sajtónak, s ez nem lehet személyeskedő, nem szabad divatossá lenni az izlésteleneknek, mert akkor ez a sajtó célját tévesztette és nem lesz többé a haladásnak uttörője.

Az esküdtszék földadata megvédeni a szabad szó szentségét, ez van hivatva kiküszöbölni a sajtóból a durvaság hangját. Ezt a jogot az 1848-iki sajtótörvény adta meg, az a törvény, melynek lánglelkű megalkotója örök álmait most már a haza áldott földjében alussza. — Beszédének záradékában visszatérve

magára a sértésre, azt menthetetlen ténynek mondja. — Panaszos nem is kicsinyes érzékenykedésből, hanem komoly tekintetek által vezéreltetve, határozta magát arra, hogy vádlottat a bíróság elé állítsa. Kéri az esküdteket, hogy a jog és törvény, a társadalmi ogrend, az irodalmi tisztesség és a szabadsajtó érdekében hozzanak elmarasztaló verdiktet.

Flóris Endre dr. maga is helytelennek tartja védence eljárását, de azért nem talál sértést az inkriminált közleményben s kivonatosan föl akarta olvasni a közleményeket.

Elnök tiltakozott a felolvasás ellen s kérte a védőt, maradjon a védelem mellett, mert olyan dolgokat mond, melyek nem tartoznak az ügyhöz.

Flóris erre szóval általánosságban akarta elmondani a cikkek tartalmát, de az elnök ezt sem engedte meg.

Védő ezután hosszadalmasan igyekezett bebizonyítani a panasz alaptalanságát s kérte a panaszost elutasítani s a költségekben elmarasztalni.

Hamedli kijelenti, hogy ő nem sértette meg Feilert a kérdéses közleménnyel, kéri őt a költségekben elmarasztalni és elutasítani.

Ezután elnök a következő kérdéseket terjesztette az esküdtek elé:

1) Az előadottak után meg vannak-e lelkiismeretük szerint győződve, hogy a Pécsi Napló m. évi nov. 30-iki 278. számában a nyilttéri rovatban megjelent nyilatkozatnak valóban vádlott e a szerzője?

2) Meg vannak-e győződve, hogy a panaszlott hírlapi közleményben magánvádló ellen becsületsértés foglaltatik?

3) Meg vannak-e győződve, hogy vádlott a becsületsértés vétségében vétkes?

Flóris és Hamedli még egy negyedik kérdést óhajtottak volna fölvetetni, de a sajtóbíróság e kérelmet nem találta teljesíthetőnek.

Elnök ezután az iratokat átadta az esküdteknek, kik a jobboldali szobába vonultak határozathozatal végett.

Az esküdtek visszatérése után Aidinger, felolvasta az esküdtszék verdikjét, mely szerint az 1) kérdésre 12 igen, a 2) kérdésre 11 igen s 1 nem; a 3) kérdésre 11 igen és 1 nem szavazat adatott be. E szerint az esküdtszék Hamedlit 11 szóval 1 ellen vétkesnek mondta ki.

Egr y Dezső dr. a költségeket 100 frtban kérte megállapítani.

Flóris Endre dr. a pénzbírságot a legkisebb összegig kéri alkalmazni.

A sajtóbíróság Hamedlit 8 napi fogházra, 50 frt pénzbírságra, esetleg 5 napi fogházra, 40 frt költség megfizetésére ítélte el, s tartozik az ítéletet a Pécsi Naplóban közzététetni.

Az ítélet ellen Hamedli semmiségi panaszt jelentett be. De azért le akarták tartóztatni s csak miután Engel Lajos a „Pécsi Napló“ kiadója lefizette érte a 300 frtban megállapított kezességi összeget, bocsátották szabadon.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felolvasó szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

1345 sz.

tlkvi. 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Balogh Juli férj. Kiss Józsefné végrehajthatónak felső Sánta János végrehajtást szenvedő elleni 73 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, Helyesfa községben fekvő a helyesfai 58 sz. tjkvben felvett I. a 1/4 telekre, 49 sz. házra és erdő legelő illetőségre 938 frtban s az ugyanott felvett † 1250 hsz. szőlőre az árverést 266 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. április hó 28. napján d. e. 10 órakor Helyesfa község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 93 frt. 80 krt és 26 frt. 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság 1894. évi jan. hó 17. napján.

Lukrics István,

tvszéki bíró

22049. sz.

tlkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Németbolyi segélyegylet végrehajthatónak Hartung István és neje Bachusz Katalin végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Hidor községben fekvő a hidori 30. sz. tjkvben felvett I. 48. hszsz. 29. sz. házra és belsősegre urbéri illetőség nincsen kiténtetve — 436 frtban a † 376. hsz. sz. szőlőre 68 frtban a † 397. hsz. sz. szőlőre 242 frtban a † 405. hszsz. sz. szőlőre 104 frtban és † 407. hsz. sz. szőlőre az árverést 104 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi április hó 25. napján d. e. 10. órakor Hidor község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 43 frt 60 krt, 6 frt 80 krt, 24 frt 20 krt, 10 frt 40 krt és 10 frt 40 krt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1883. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék, mint tlkvi hatóság 1893. évi november hó 25. napján.

Lukrics István,

kir. tvszéki bíró.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen, 1894

73 sz.

1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. § a* értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 22482/93. számú végzése által S. Süßland végrehajtató javára Reichstädter Ferencz ellen 76 frt. 39 kr. tőke, ennek 1893. év december hó 10 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 19 frt. 75 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag le foglalt és 350 frtra becsült férfi és női czipőköl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 394 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen Király u. leendő eszközzésére **1894. év április hó 23. napjának d. n. 2 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel kivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen 1894.-ik évi április hó 5. napján.

Fonyó István

kir. bírósági végrehajtó.

2468. szám.

tlkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Maul Margit végrehajthatónak Kresz Anna férj. Venczel Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi királyi törvényszék területén levő Olasz községben fekvő az olasz 139. számú telekjegyzőkönyvben felvett 376 számú helyrajzi szőlőre 604 frtba, az olasz 125 számú telekjegyzőkönyvben felvett 294/b számú helyrajzi szőlőre 218 frtba és az olasz 219 számú telekjegyzőkönyvben felvett 294/a számú helyrajzi szőlőre az árverést 218 frtba ezennel megállapított kikiáltási árban az elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi április hó 27. napján délelőtt 10 órakor Olasz község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 60 frt. 40 krt, 21 frt. 80 krt és 21 frt. 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1893. évi Deczember hó 22 napján. A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Lukrics István

kir. tvszéki bíró.